

absque ducis eiusmodi preiudicio et gravamine pro redditibus assignasti, propter quod ducissa prefata vocem ad nos appellationis emisit. Cum igitur crucesignati et bona eorum sub apostolice sedis et nostra protectione consistant, et in generali concilio sit statutum, ut, donec de ipsorum reditu sive obitu certissime cognoscatur, segura maneant et quieta, tanto minus te decet offendere ipsum ducem, quanto maius idem impendit obsequium Iesu Christo, cuius prelia viriliter et laudabiliter preliatur. Quocirca fraternitati tue per apostolica scripta districte precipiendo mandamus, quatenus diligenter corrigens per teipsum, quod in eiusdem ducis preiudicium attemptasti, eius iura non minuas, sed conserves penitus illibata, et donec ipse, dante Domino, ad propria revertatur, nichil in preiudicium suum vel terre sue attemptare presumas, mandatum nostrum taliter impleturus, quod propter hoc tibi durius scribere non cogamur, quia sibi illatam iniuriam, immo nobis, in ipso non possemus equanimiter sustinere.

Datum Rome apud Sanctum Petrum non. Maii pontificatus nostri anno tertio (Reg. II, lib. III, ep. 444, fol. 93^r).
